WYMAGANIA EGZAMINACYJNE NA PATENTY MOTOROWODNE W POLSCE

1.OGÓLNE ZASADY EGZAMINOWANIA.

Wymagania egzaminacyjne zostały określone w **ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPORTU I TURYSTYKI z dnia 9 kwietnia 2013 r. w sprawie uprawiania turystyki wodnej**. Szczegółowo zostały w nim opisane zasady działania komisji egzaminacyjnych, przebieg egzaminu oraz wymagania stawiane kandydatom przystępującym do egzaminu.

Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest:
1) spełnienie wymogów niezbędnych do uprawiania turystyki wodnej dla uzyskania patentu lub licencji;
2) przedstawienie dowodu uiszczenia opłaty egzaminacyjnej.
Egzaminy na poszczególne patenty i licencje przeprowadza się zgodnie z zakresem wymagań egzaminacyjnych określonych w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

Komisja jest powoływana przez właściwy polski związek sportowy albo podmiot upoważniony przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej do przeprowadzenia

W przypadku niezaliczenia egzaminu można ponownie przystąpić do egzaminu po powtórnym uiszczeniu opłaty egzaminacyjnej. Egzamin jest powtarzany w całości. W przypadku nieprzystąpienia do egzaminu w wyznaczonym terminie osoba, która uiściła opłatę za egzamin, może przystąpić do egzaminu w innym terminie wyznaczonym przez komisję egzaminacyjną.

Egzaminator nie przeprowadza egzaminu gdy:
1) osoby, z którą pozostaje w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy może mieć wpływ na jego prawa lub obowiązki;
2) swojego małżonka oraz krewnych i powinowatych do drugiego stopnia;
3) osoby związanej z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli;
4) osoby pozostającej wobec niego w stosunku nadrzędności służbowej;
5) osoby, która była przez niego szkolona.

2.EGZAMIN NA PATENT STERNIKA MOTOROWODNEGO:

Egzamin składa się z części teoretycznej i praktycznej.
Warunkiem zdania egzaminu jest uzyskanie oceny pozytywnej z obu części. Część teoretyczna egzaminu na patent sternika motorowodnego ma formę pisemną i składa się z testu jednokrotnego wyboru z 75 pytaniami przygotowanymi przez komisję na podstawie odpowiadającego właściwe mu patentowi zakresu wymagań egzaminacyjnych. Egzaminowany ma 90 minut na udzielenie odpowiedzi. Za pozytywny wynik egzaminu teoretycznego na patent żeglarza jachtowego oraz sternika motorowodnego uważa się uzyskanie 65 prawidłowych odpowiedzi w teście.

Część praktyczna egzaminu obejmuje wykonanie wybranych przez komisję elementów egzaminacyjnych określonych indywidualnie dla każdego zdającego przez komisję na podstawie odpowiadającego właściwemu patentowi lub licencji zakresu wymagań egzaminacyjnych. W przypadku egzaminu na patent sternika motorowodnego oraz motorowodnego sternika morskiego w ramach części praktycznej są

sprawdzane wybrane elementy dotyczące manewrowania jachtem.
Za pozytywny wynik egzaminu praktycznego uważa się prawidłowe wykonanie wszystkich elementów wskazanych przez egzaminatora do wykonania. W trakcie części praktycznej egzaminu dopuszcza się jednokrotne powtórzenie źle wykonanego elementu.

Zakres wiedzy i umiejętności wymaganych do uzyskania patentu sternika motorowodnego.
1. Wiedza teoretyczna:
1) podstawy budowy jachtów motorowych;
2) silniki i układy napędowe, w tym:
a) budowa silników,
b) obsługa i konserwacja silników,
c) zasady rozruchu i zatrzymania pracy silników,
d) podstawowe wiadomości o pędnikach jachtów motorowych;
3) manewrowanie jachtem motorowym;
4) zasady prowadzenia skuterów wodnych;
Dziennik Ustaw – 18 – Poz. 460
5) podstawy locji, w tym w szczególności:
a) znaki żeglugowe i oznakowanie dróg wodnych,
b) mapy i przewodniki,
c) drogi wodne i budowle hydrotechniczne;
6) wiadomości z zakresu ratownictwa wodnego, w tym:
a) podstawowe informacje o morskich służbach ratowniczych,
b) wyposażenie jachtu w środki bezpieczeństwa i posługiwanie się nimi,
c) działania w przypadku wywrotki jachtu, awarii lub wypadku,
d) postępowanie w sytuacji „człowiek za burtą”,
e) udzielanie pierwszej pomocy,
f) hipotermia oraz pierwsza pomoc w przypadku hipotermii;
7) wiadomości z zakresu meteorologii, w tym:
a) skala prędkości wiatru,
b) zjawiska meteorologiczne i ich oznaki,
c) komunikaty meteorologiczne;
8) pomoce nawigacyjne;
9) ochrona wód przed zanieczyszczaniem;
10) podstawowe przepisy prawa drogi na morskich i śródlądowych drogach wodnych.
2. Umiejętności praktyczne:
1) manewrowanie jachtem motorowym w zakresie:
a) prowadzenia jachtu motorowego przy spotkaniu z innym jachtem oraz jego wyprzedzaniem,
b) wykonania manewrów: odejście od nadbrzeża, dojście do nadbrzeża, pływanie kursem prostym i cyrkulacja, alarm „człowiek za burtą”,
c) kotwiczenia i cumowania w różnych warunkach;
2) kierowanie załogą, wydawanie komend i egzekwowanie ich wykonania we właściwym momencie;
3) praca w charakterze członka załogi;
4) podstawowe prace bosmańskie.

3.EGZAMIN NA PATENT MOTOROWODNEGO STERNIKA MORSKIEGO

Egzamin składa się z części teoretycznej i praktycznej.
Część teoretyczna egzaminu na motorowodnego sternika morskiego ma formę pisemną i składa się z testu jednokrotnego wyboru z 75 pytaniami oraz zadania nawigacyjnego przygotowanych przez komisję na podstawie odpowiadającego właściwemu patentowi zakresu wymagań egzaminacyjnych. Egzaminowany ma 120 minut na udzielenie odpowiedzi oraz rozwiązanie zadania. Za pozytywny wynik egzaminu teoretycznego na patent motorowodnego sternika morskiego uważa się uzyskanie 65 prawidłowych odpowiedzi w teście oraz prawidłowe rozwiązanie zadania nawigacyjnego.
Część praktyczna egzaminu obejmuje wykonanie wybranych przez komisję elementów egzaminacyjnych określonych indywidualnie dla każdego zdającego przez komisję na podstawie odpowiadającego właściwemu patentowi lub licencji zakresu wymagań egzaminacyjnych. W przypadku egzaminu na patent motorowodnego sternika morskiego w ramach części praktycznej są sprawdzane wybrane elementy dotyczące manewrowania jachtem.
Za pozytywny wynik egzaminu praktycznego uważa się prawidłowe wykonanie wszystkich elementów wskazanych przez egzaminatora do wykonania. W trakcie części praktycznej egzaminu dopuszcza się jednokrotne powtórzenie źle wykonanego elementu.

Zakres wiedzy i umiejętności wymaganych do uzyskania patentu motorowodnego sternika morskiego.
1. Wiedza teoretyczna:
1) budowa jachtu, w tym:
a) eksploatacja i budowa instalacji i urządzeń oraz ocena ich stanu technicznego,
b) wyposażenie jachtu morskiego;
2) silniki i układy napędowe, w tym:
a) znajomość budowy silników jachtów motorowych w zakresie umożliwiającym ocenę usterek możliwych do usunięcia na morzu,
b) zasady prawidłowego rozruchu i zatrzymania silnika, drobnych zabiegów regulacyjnych,
c) kontrola pracy silnika i jej ocena,
d) zasady prawidłowej eksploatacji akumulatorów,
e) znajomość zasad BHP przy obsłudze napędów;
3) locja, w tym:
a) oznakowanie nawigacyjne,
b) jachtowe pomoce nawigacyjne i ich wykorzystanie (mapy nawigacyjne, spisy świateł),
c) znaki i skróty stosowane na mapach,
d) podstawowa znajomość układu tablic pływów i prądów pływowych,
e) przygotowanie nawigacyjne wejścia do portu;
4) nawigacja, w tym:
a) jachtowe pomoce i przyrządy nawigacyjne (sondy, odbiorniki systemów nawigacji satelitarnej, wskaźniki wielofunkcyjne itp.),
b) podstawy nawigacji terestrycznej,
c) nawigacja zliczeniowa;
5) meteorologia, w tym:
a) podstawowe przyrządy meteorologiczne i ich wykorzystywanie,
b) radiowe komunikaty meteorologiczne dla żeglugi, system transmisji ostrzeżeń nawigacyjnych i meteorologicznych;
6) sygnalizacja i łączność, w tym:
a) sygnalizacja wzywania pomocy, procedury GMDSS, wykorzystanie środków pirotechnicznych oraz radiostacji VHF,
b) sygnały ostrzegawcze;

7) planowanie rejsu, z uwzględnieniem:
a) ograniczeń wyjścia i wejścia do portu,
b) odległości i czasu trwania rejsu,
c) ewentualnych zagrożeń w czasie rejsu,
d) przygotowania załogi i jachtu;
8) ratownictwo, w tym:
a) podstawowe informacje o morskich służbach ratowniczych,
b) postępowanie w przypadku pożaru, awarii takielunku, kolizji lub wypadku,
c) pierwsza pomoc i współdziałanie ze stacjami ratownictwa i śmigłowcem ratowniczym oraz łodzią zabezpieczenia
ratowniczego,
d) przygotowanie do sztormu i techniki sztormowania,
e) „człowiek za burtą" na morzu,
f) hipotermia oraz pierwsza pomoc w przypadku hipotermii,
g) sztrandowanie;
9) ochrona wód przed zanieczyszczaniem;
10) podstawowe przepisy prawa drogi na morskich i śródlądowych drogach wodnych.

2. Umiejętności praktyczne:
1) manewrowanie jachtem motorowym w zakresie:
a) prowadzenia jachtu motorowego przy spotkaniu z innym jachtem oraz jego wyprzedzaniem,
b) wykonania manewrów: odejście od nadbrzeża, dojście do nadbrzeża, pływanie kursem prostym i cyrkulacja, alarm „człowiek za burtą",
c) kotwiczenia i cumowania w różnych warunkach;
2) kierowanie załogą, wydawanie komend i egzekwowanie ich wykonania we właściwym momencie.
3. Egzamin na patent motorowodnego sternika morskiego dla osób, które nie posiadają patentu sternika motorowodnego, obejmuje zakres wiedzy teoretycznej określonej w również w wymaganiach na patent sternika motorowodnego.

4.EGZAMIN PATENT MECHANIKA MOTOROWODNEGO

Egzamin składa się z części teoretycznej i praktycznej. Warunkiem zdania egzaminu jest uzyskanie oceny pozytywnej z obu części.
Część teoretyczna egzaminu na patent mechanika motorowodnego, ma formę pisemną i składa się z testu jednokrotnego wyboru z 25 pytaniami przygotowanymi przez komisję na podstawie odpowiadającego właściwemu patentowi lub licencji zakresu wymagań egzaminacyjnych. Egzaminowany ma 30 minut na udzielenie odpowiedzi. . Za pozytywny wynik egzaminu teoretycznego na patent mechanika motorowodnego uważa się uzyskanie 20 prawidłowych odpowiedzi w teście. Przewodniczący komisji sprawuje ogólny nadzór nad przebiegiem egzaminu teoretycznego; stały dyżur na sali egzaminacyjnej pełni co najmniej jedna osoba ze składu komisji. **Część praktyczna** egzaminu obejmuje wykonanie wybranych przez komisję elementów egzaminacyjnych określonych indywidualnie dla każdego zdającego przez komisję na podstawie odpowiadającego właściwemu patentowi lub licencji zakresu wymagań egzaminacyjnych.. Za pozytywny wynik egzaminu praktycznego uważa się prawidłowe wykonanie wszystkich elementów wskazanych przez egzaminatora do wykonania. W trakcie części praktycznej egzaminu dopuszcza się jednokrotne powtórzenie źle wykonanego elementu

Zakres wiedzy i umiejętności wymaganych do uzyskania patentu mechanika motorowodnego.
1. Wiedza teoretyczna:
1) budowa i obsługa silników spalinowych;
2) budowa i obsługa siłowni jachtów morskich;
3) wiadomości o paliwach płynnych, olejach i smarach;
4) znajomość budowy i obsługi urządzeń i instalacji elektrycznych jachtów;
5) znajomość budowy i obsługi urządzeń i instalacji wodnych jachtów;
6) wiadomości z zakresu ratownictwa wodnego;
7) ochrona przed awariami i pożarami, bhp siłowni, ochrona środowiska naturalnego.
2. Umiejętności praktyczne:
1) przygotowanie jachtów i siłowni do rejsów morskich;
2) obsługa silników i siłowni jachtów.

4.EGZAMIN NA LICENCJĘ DO HOLOWANIA NARCIARZA WODNEGO LUB INNYCH OBIEKTÓW PŁYWAJĄCYCH

Część teoretyczna egzaminu na licencję na holowanie narciarza wodnego lub innych obiektów pływających ma formę pisemną i składa się z testu jednokrotnego wyboru z 25 pytaniami przygotowanymi przez komisję na podstawie odpowiadającego właściwemu patentowi lub licencji zakresu wymagań egzaminacyjnych. Egzaminowany ma 30 minut na udzielenie odpowiedzi. Za pozytywny wynik egzaminu teoretycznego na, licencję na holowanie narciarza wodnego lub innych obiektów pływających uważa się uzyskanie 20 prawidłowych odpowiedzi w teście.
Przewodniczący komisji sprawuje ogólny nadzór nad przebiegiem egzaminu teoretycznego; stały dyżur na sali egzaminacyjnej pełni co najmniej jedna osoba ze składu komisji.
Część praktyczna egzaminu obejmuje wykonanie wybranych przez komisję elementów egzaminacyjnych określonych indywidualnie dla każdego zdającego przez komisję na podstawie odpowiadającego właściwej licencji zakresu wymagań egzaminacyjnych.

Zakres wiedzy i umiejętności wymaganych do uzyskania licencji do uprawiania turystyki wodnej na jachtach motorowych przy holowaniu narciarza wodnego lub innych obiektów pływających.
1. Wiedza teoretyczna:
1) wiadomości ogólne o sprzęcie;
2) zasady porozumiewania się między jachtem holującym a narciarzem lub użytkownikiem obiektu pływającego;
3) załoga jachtu holującego;
4) warunki bezpieczeństwa podczas holowania;
5) przygotowanie miejsca startowego;
6) przygotowanie jachtu holującego;
7) przygotowanie sprzętu do holowania;
8) przygotowanie liny;
9) przepisy w zakresie holowania narciarza lub innych obiektów pływających.
2. Umiejętności praktyczne:
1) start z wody;
2) start z pomostu lub innego pełniącego podobne funkcje urządzenia;
3) holowanie narciarza lub innych obiektów pływających, w tym holowanie po prostej i slalomem;
4) zakończenie holowania na wodzie i na brzegu;
5) manewry jachtem holującym, w tym zwroty, podpływanie po upadku.

5.EGZAMIN NA LICENCJĘ DO HOLOWANIA STATKÓW POWIETRZNYCH

Część teoretyczna egzaminu na licencję na holowanie statków powietrznych ma formę pisemną i składa się z testu jednokrotnego wyboru z 25 pytaniami przygotowanymi przez komisję na podstawie odpowiadającego właściwemu patentowi lub licencji zakresu wymagań egzaminacyjnych. Egzaminowany ma 30 minut na udzielenie odpowiedzi. Za pozytywny wynik egzaminu teoretycznego na, licencję na holowanie statków powietrznych uważa się uzyskanie 20 prawidłowych odpowiedzi w teście.
Przewodniczący komisji sprawuje ogólny nadzór nad przebiegiem egzaminu teoretycznego; stały dyżur na sali egzaminacyjnej pełni co najmniej jedna osoba ze składu komisji.
Część praktyczna egzaminu obejmuje wykonanie wybranych przez komisję elementów egzaminacyjnych określonych indywidualnie dla każdego zdającego przez komisję na podstawie odpowiadającego właściwej licencji zakresu wymagań egzaminacyjnych.

Zakres wiedzy i umiejętności wymaganych do uzyskania licencji do uprawiania turystyki wodnej na jachtach motorowych przy holowaniu statków powietrznych.
1. Wiedza teoretyczna:
1) wiadomości o holowanych za łodziami statkach powietrznych i sprzęcie do holowania;
2) zjawiska fizyczne w lotach holowanych;
3) organizacja lotów holowanych;
4) warunki bezpieczeństwa podczas holowania statków powietrznych;
5) przygotowanie miejsca startowego;
6) przygotowanie jachtu holującego;
7) przygotowanie liny i sprzętu holowanego;
8) zasady porozumiewania się między holującym a użytkownikiem statku powietrznego;
9) przepisy w zakresie holowania statków powietrznych.
2. Umiejętności praktyczne:
1) przygotowanie startu;
2) podejmowanie statku powietrznego z wody;
3) podejmowanie na pokład jachtu osoby holowanej;
4) manewry jachtem holującym, w tym umożliwiające start, loty po prostej, zawracanie, wznoszenie, lot poziomy, zniżanie, wodowanie, lądowanie;
5) zakończenie holowania.